

alle Sider, at der næppe vil være væsentlig nye Data af Betydning at fremdrage for Udvalget, og hvad angaar Opfattelserne af Spørgsmaalet om, hvorvidt en saadan Traktat vil have Betydning for den danske Skibsfart og Handel eller ikke, forekommer det mig, at dette lige saa vel kunde klares ved en Forhandling her i Salen som i Udvalget. Jeg skal ikke modsætte mig eller stemme imod, at Sagen henvises til et Udvalg; men jeg forstaaer ikke ret, at et saadant Forslag kan komme frem, netop fra det ærede Medlem, som paa Forhaand har erklæret, at der ikke kan komme Noget ud af Sagen. Jeg for mit Vedkommende staar i alt Væsentligt paa det samme Standpunkt, som da Sagen sidst blev forelagt. Det væsentlige Motiv for mig til at stemme for dens Gjennemførelse er, at jeg i al Almindelighed anser det for lidet heldigt for Landet; om en af Regjeringen foreløbig afsluttet Traktat, som er afsluttet i Henhold til en forudgaaet Opfordring og er kommet frem i selve Rigsdagen, ikke skulde blive stadfæstet af denne. Dernæst vise jo de Tal, der findes paa det foreliggende Forslag, at Resultatet af Forkastelsen forrige Gang har været det, som blev forudsat vilde indtræde, nemlig en meget følelig Nedgang i Udførslen fra Bilandene og ogsaa fra Kjøbenhavn til Spanien af Tørfisk. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa de andre Interesser, der berøres af dette Forslag. Jeg for mit Vedkommende vil tilraade Thinget at lade denne Sag gaa umiddelbart til 2den Behandling, og jeg vil stemme for Vedtagelsen af Traktaten; men, som sagt, jeg anser det for ørkesløst at rejse Modstand imod Forslagets Henvisning til Udvalg. Jeg vil kun opfordre det eventuelle Udvalg til at behandle denne Sag saa hurtigt som mulig, for at vi kunne komme til Klarhed over, hvorledes Situationen er, og om denne Traktat har nogen Udsigt til at komme i Stand eller ikke. Hertil maa der nemlig tages Hensyn, naar Forslaget til en Toldreform skal udarbejdes.

Finantsministeren (Strup): Det ærede Medlem for Holbækt Amts 3die Valgkreds (Tauber) begyndte med at bemærke, at Forslaget nu efter tre Aars Forløb er blevet fremsat af mig ganske uforandret. Det tror jeg, det ærede Medlem selv maa erkende, er en Selvfølge. Det ærede Medlem maa jo ikke være uvidende om, at de for 3 Aar siden sluttede Traktater mellem Spanien og andre Lande, ere blevne forlængede paa uforandrede Vilkaar. De andre Lande have ikke opnaaet nogen yderligere Begunstigelse eller

Medsættelse fra Spaniens Side, hvorledes skulde vi saa kunne vente at faae det? Men dertil kommer, at det baade fra den spanske og fra den danske Regjerings Side blev betragtet saaledes, at da det ikke lykkedes for 3 Aar siden at faae Rigsdagens to Afdelingers samstemmende Samtykke til Tarifforandringen, var Traktaten hvilende, indtil man under gunstigere Forhold igjen kunde bringe Spørgsmaalet frem. Jeg tror altsaa ikke det er berettiget, naar det ærede Medlem eller nogen Anden har villet bebrejde Regjeringen, at Forslaget er kommet til at foreligge uforandret. Det ærede Medlem sagde dernæst, at han ikke vidste, hvad der kunde berettigede Regjeringen til at antage, at der nu skulde være en bedre Stemning i dette Thing for Vedtagelsen af Forslaget, end der var for 3 Aar siden. Jeg skal ikke komme dybere ind paa dette Spørgsmaal, men det forekommer mig dog, at Et og Andet og ikke saa ganske Lidet er forandret i Situationen siden for tre Aar siden, som vel nok kunde tænkes at kunne have Indflydelse paa dette Spørgsmaal. Endvidere er det jo saa, at medens man for 3 Aar siden kun talte forudsætningsvis om, hvilke de uheldige Følger kunde være af, at man ikke fik Traktaten, har man nu Realiteter at holde sig til. Nu veed man, hvad Trykket har været, og jeg antager, at Thinget ogsaa veed, hvorledes Mangelen af denne Handelstraktat har trykket os i Udviklingen af vore Handelsforhold. Jeg skal tillade mig at henlede Opmærksomheden paa et Par Tal, som ere blevne bragte frem i den iensatte Rigsdag af Finantsministeren, og som jeg derfor maa antage, ere saa sikre og rigtige, at der ikke kan være nogen Tvivl derom. Der angives med Hensyn til Udførselen fra Sverige til Spanien, at medens den i 1883 kun androg 4½ Million Kroner, er den i Aaret 1886 vøret op til 12½ Million, altsaa omtrent til det tredobbelte; medens der i 1882 kun afgik 230 Skibe, drægtig tilsammen 96,000 Tons, til Spanien fra Sverrig, var Tallet i 1885 vøret op til 305 Skibe med 160,000 Tons. Endelig skal jeg nævne et Tal endnu, idet der ogsaa her til Udførselen af den paa-gjældende Vare har knyttet sig store Forhaabninger, vel at mærke, naar den spanske Traktat blev vedtaget. Jeg tænker herved paa Udførselen af Spirit. Udførselen af Spirit fra Sverrig var tidligere saa at sige ukendt, men i 1885 vøgede den op til 8½ Million Liter, i 1886 til 13 Million Liter, og i 1887 ventede man, at dette Tal var blevet endnu større. Det forekommer mig, at dette er Realiteter, der nu foreligge, i Modsetning til for 3 Aar siden, da man kun kunde tale